Unesený - Bílá, Lucie

Jak se to stalo? Bože? jak?
Na refýži mě popad' pták
pestrý a hloupý jako duha.
Kdyby měl rozum, tak by uhád',
že nemám buňky dobrodruha,
co chtěl by do oblak.

Právě tam ale odlétám!
Na Svatomikulášský chrám
padají klíče, boty, spisy.
Šála mi vlaje, brada visí -
tak toto někdo zodpoví si!
O to se postarám.

Snad plachtím nebem nazdařbůh.
Snad opisuji velký kruh.
Vím jen to, že jsem unesený
a zalyká mě vzduch.

Mám strach. A žízeň - na pár piv.
A nejdivnější z perspektiv:
krčí se Senát, mizí jatka,
Nejvyšší soud i zadní vrátka,
jež má tak ráda moje matka;
nic není jako dřív.

Snad plachtím nebem nazdařbůh?

A co je ten pták za ptáka,
že proletěl i oblaka
až sem? Kde slyším řičet soby
i šeptat písek v poušti Gobi
a vidím Zem, jak vesmír zdobí
svým šklebem tuláka?

Snad plachtím nebem nazdařbůh...

Proč se však snáším zase níž?
Šílený ptáku, co ty víš,
co jsou to šraňky, kolky, ženy?
Jsi-li sup, nebuď nasupený!
A jsi-li fénix, pán vší změny,
Slyš:
Nechci na refýž!